

Завгородня Л.О., аспірантка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Армаш Н.О., д.ю.н., доцент

ОКРЕМІ ПИТАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ В СУДОВІЙ УСТАНОВІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Частиною 7 статті 131 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» на суддів покладено обов'язок повідомляти Раду суддів України у разі виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів не пізніше наступного робочого дня з моменту виникнення такого конфлікту інтересів у письмовій формі.

Питання вирішення конфлікту інтересів в судовій установі господарської юрисдикції у процесуальний спосіб визначається Господарським процесуальним кодексом. Зокрема статтею 22 цього Кодексу передбачено, що суддя не може брати участі в розгляді справи і підлягає відводу (самовідводу), якщо він є родичем осіб, які беруть участь у судовому процесі, або якщо буде встановлено інші обставини, що викликають сумнів у його неупередженості. При наявності зазначених підстав суддя повинен заявити самовідвід. У таких випадках питання вирішення конфлікту інтересів не потребує вирішення Радою суддів України та не застосовується частина 7 статті 131 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Рада суддів України у своєму рішенні від 12 травня 2016 р. № 36 надала роз'яснення, що заходами самостійного запобігання та врегулювання конфлікту інтересів є:

а) усунення від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішень, не пов'язаних зі здійсненням правосуддя, чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів;

б) усунення відповідного приватного інтересу з наданням підтверджуючих це документів РСУ;

в) подання заяви щодо перегляду обсягу службових повноважень особи, не пов'язаних зі здійсненням правосуддя, з метою виключення факторів, які спричиняють конфлікт інтересів;

г) подання заяви про переведення особи на іншу посаду або в інший суд;

д) подання заяви про звільнення особи.

У разі неможливості врегулювати конфлікт інтересів самостійно, суддя звертається до Ради суддів України з метою його зовнішнього врегулювання.

Отже, в разі виникнення конфлікту інтересів, який може бути

врегульований в процесуальний спосіб (відвід, самовідвід), суддя врегульовує його самостійно без повідомлення про таке Раду суддів України.

При цьому, більшість звернень до Ради суддів України стосуються питань роботи в одній судовій установі суддів і їх близьких осіб (голова суду – суддя, помічник, працівник апарату суду, суддя – суддя, помічник, працівник апарат у суду).

Відтак, робота в одній судовій установі суддів і їх близьких осіб сама по собі не породжує конфлікт інтересів. Для визначення наявності або відсутності конфлікту інтересів за таких умов слід виходити зі співвідношення посадових обов'язків.

УДК 349.41.02:332.2(043.2)

Корнєєв Ю.В., к.ю.н., доцент,
Дузь М.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ДОКУМЕНТИ, ЯКІ ПІДТВЕРДЖУЮТЬ ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ

За своєю природою право власності на землю є одне із основних майнових прав. Виступаючи як об'єкт права власності, земля отримує особливі правові ознаки: вона стає «майном», тобто тим предметом цивільного, а тепер і земельного права, який відрізняють особливі юридичні ознаки.

Сучасне суспільно-правове становище в Україні характеризується тим, що земельні проблеми, і особливо проблеми права власності на землю, викликають підвищений інтерес.

Особливістю права власності на землю в Україні є те, що форми прав на землю визначені законодавством «за суб'єктом». Конституцією України встановлено, що земля може перебувати в державній, комунальній і приватній власності. Таким чином, визначено коло суб'єктів, що володіють правом власності на майно, а також встановлено, що залежно від суб'єкта, який володіє правами на землю, визначаються права і обов'язки, що складають зміст того чи іншого виду права власності на землю [2, с. 135].

Суб'єкт права власності на землю – це особа, що здійснює володіння, користування і розпорядження земельною ділянкою на підставі закону. Права всіх суб'єктів права власності на землю рівні і захищаються способами, встановленими законом. До суб'єктів правових відносин, пов'язаних з виникненням права власності на землю, відносяться також